

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

By Adrián Melo

برگردان: نسرين معروفی

۱۷ نومبر ۲۰۲۳

مصاحبه با خورخه البام Jorge Elbaum سفیر ارجنتاین در اتحاد بین المللی یاد بود هولوکاست Holocaust

بین سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۶

ایالات متحده تا حد زیادی مسؤول بحران خاورمیانه است زیرا فاشیست ترین بخش های اسرائیل را قدرتمند کرد

Sources: Faces & Masks

«خورخه البام» Jorge Elbaum با توجه به آموزش و تجربه خود به عنوان سفیر وزارت خارجه ارژانتین در اتحاد بین المللی یاد بود هولوکاست در دوره ۲۰۱۲-۲۰۱۶، یک چهره مرجع برای تحلیل درگیری اسرائیل و فلسطین است.

دلایل اصلی جنگ چیست؟

تنها یک دلیل وجود دارد: این واقعیت است که در سال ۱۹۴۸ در سازمان ملل متحد تصمیم به تجزیه فلسطین و تشکیل دو کشور گرفته شد. پس از آن یکی در ۱۴ می ۱۹۴۸ شکل گرفت و دیگری با شرایط مختلفی که وجود داشت هرگز شکل نگرفت که می توان آن را تاریخی کرد. در این زمان، سرزمین هایی که با تجزیه فلسطین خلع ید

شده بود مورد تهاجم قرار گرفت: چنانچه در سال های بین ۱۹۴۸ و ۱۹۶۷ بود که اردن به کرانه باختری و مصر به غزه حمله کردند و خواستار استقلال فلسطین شدند. مصری ها غزه ها را تحت سلطه خود درآوردند و ساکنان کرانه باختری را نیز اردن تحت اداره قرار داد. این وضعیت الی جنگ ۶ روزه اعراب و اسرائیل در ۶ جون ۱۹۶۷ دوام نمود. از آن لحظه به بعد، اسرائیل دقیقاً همان کاری را کرد که مصر قبل از آن انجام داده بود یعنی غزه و کرانه باختری را مجدداً اشغال نمود. کشور اردن که تا به امروز در قالب دوگانه باقی مانده است. در طی جنگ ۶ روزه اسرائیل کرانه باختری را اشغال و با ساختمان سازی ها در آن منطقه و گسترش که شهرک نشینان یهودی از سراسر جهان در عمل فضای حیاتی فلسطینی ها را محدود ساخته می رود. عین سیاست در قبال غزه بعد از آن شکت تاریخی اعمال شده حتا بعد از آن که در به اساس معاهده صلح بین سادات و بگین اداره غزه مجدداً به باشندگان آن سپرده شده ارتش اسرائیل از آنجا خارج شد، غزه به حالت نیمه محاصره و بعد از ۲۰۱۵ کاملاً از زمین، هوا و آب محاصره گردید. غزه از جنوب با مصر و رفح مرز دارد، گذرگاهی به طول تقریباً ۴۰ کیلومتر وجود دارد که در مرز با اسرائیل است. این مکانی است که بسیاری از فلسطینی های غزه روزانه برای کار به آنجا می آیند، هر چند در این مرحله چنین نیست. مصر به دلیل این که غزه تحت کنترل حماس است، ورود فلسطینی های غزه را به جنوب محدود می کند.

مواضعی را که بمباران و حمله ۷ اکتوبر را یک اقدام یهودی ستیزانه و حتی قابل مقایسه با هولوکاست توصیف می کنند، چگونه تحلیل می کنید؟

من معتقدم که این فجایع باید از طریق علوم اجتماعی مورد بررسی قرار گیرد و تحت تأثیر هر نوع تبلیغات قرار نگیرند. ما باید سعی کنیم تا اسیر این تبلیغات نشویم، کاری که می کنیم که بنزین روی آتش می ریزیم. ساده ترین کار این است که بگوئیم: "آنها آدم های بد هستند، آنها آدم های خوب هستند، آنها تروریسم می کنند، ما نمی کنیم." این واقعاً به چیزی که انسان نیاز دارد نمی افزاید: برای این که صلح وجود داشته باشد و همه ما بتوانیم این کار را انجام دهیم. قبل از همه باید بدانیم که مردم دارای کرامت هستند و توسط قانون در سطح بین المللی محافظت می شوند. بدیهی است که آنچه در ۷ اکتوبر رخ داد یک قتل عام است. باری بر روی گفتمان حماس وجود دارد که نه تنها به اسرائیلی ها، بلکه حتی یهودیان مرتبط است. این یک مشکل است، چون من به عنوان یک یهودی غذا می خورم، کاری به کاری که اسرائیل انجام می دهد ندارم، من ارجنتائینی هستم. مثلاً چامسکی هم همینطور. من با این موافق نیستم که تمام یهود ها را مانند دولت اسرائیل کسی دشمن بداند منطقی که توسط بسیاری از مجامع و گروه ها اجراء می شود. این منطق به تعمیق زخم کمک می کند، لذا باعث مرگ و میر بیشتر می شود. مهم تر از همه، آنچه که من بیشترین آن اهمیت می دهم و احساس نگرانی می کنم، گسترش درگیری به کشورهای مختلف و ایجاد درگیری در جایی است که نه اسرائیل وجود دارد و نه فلسطین. مثلاً در ارجنتائین، بین جامعه اسلامی و جامعه یهودی. اسرائیل یک کشور اشغالگر است که مردم را با سیاست های اپارتاید در قبال فلسطینی ها و اردن گره زده است و غزه با تمام پول خود کاملاً به اسرائیل وابسته است.

شرایط انرژی، یعنی تولید برق غزه توسط اسرائیل صورت می گیرد، بنابراین وابستگی وحشتناکی وجود دارد. اقدام نظامی حماس در ۷ اکتوبر یک اقدام کاملاً تروریستی است زیرا غیرنظامیان را هدف قرار داده. اقداماتی که توسط کنوانسیون ژنو ممنوع شده اند و هیچ جنگی وجود ندارد که امکان ربودن کودکان یا اعدام غیر نظامیان را

فراهم کند. البته بمباران غیرنظامیان در غزه یا جاهای دیگر توسط اسرائیل نیز تروریسم است. در اینجا یک تمایز بین دو راستگرایی بنیادگرا وجود دارد: راست افراطی شهرک نشینان اسرائیلی به نظر من، جناح راست بنیادگرایی حماس، وارث اخوان المسلمین، که دین و سیاست را بیان می کند.

واکنش جامعه بین المللی به این رویدادها چگونه است؟

همانطور که گروه های یهودی امریکائی در کاپیتول انجام دادند: خواستار آتش بس فوری، بازگرداندن گروگان ها و کنفرانس صلح فوری برای آزادی قانون اساسی فلسطین. تشکیلات خودگردان فلسطین در سطح جهانی به عنوان نماینده مردم فلسطین به رسمیت شناخته شده است. این از بخش های تشکیل شده که برخی اسلامی، برخی سکولار، برخی مترقی، برخی از آنها از چپ، سازمان آزادیبخش فلسطین، فتح هستند. این گروه ها از سال ۲۰۰۶ در غزه مورد آزار و اذیت حماس قرار گرفته و توسط حماس کشته شده اند.

سیاست استعماری و از سوی دیگر نواستعماری در چارچوب بین دو سنت وارد شده است. یک راهب بنیادگرا که از هرگونه مذاکره صلح امتناع می ورزند. همین امر در مورد شهرک نشینان نیز صدق می کند که ۶۰۰۰۰۰ تن از افراط گرایان راست اسرائیلی زمین های فلسطینی ها در کرانه باختری را اشغال کرده اند.

سیاست های ایالات متحده و بریتانیا چه تأثیری بر آن دارد؟

بی شک ایالات متحده تا حد زیادی مسؤول این بحران است، زیرا فاشیست ترین بخش های اسرائیل را قدرتمند کرد آمریکا از آنها و از سیاست های توسعه طلبانه آنها حمایت کرده و به آنها یک نامه رایگان داده است. اگر آمریکا این کار را نمی کرد، قبلاً یک کشور فلسطینی وجود داشت که پروژه هائی از بخش فلسطین به طور سیستماتیک توسط اتحاد جماهیر شوروی آن زمان، روسیه امروزی و چین حمایت می شد. ایالات متحده تنها کسی بوده است که سازمان ملل متحد را از برگزاری کنفرانس بین المللی به معنای تشکیل فلسطین آزاد باز داشته است. البته همیشه با همراهی انگلستان که تابع سیاست خارجی امریکاست. بلی، پنج عضو شورای امنیت می گویند: «از فردا به کنفرانسی می رویم تا یک بار برای همیشه به این موضوع پایان دهیم». این مهم ترین مشکل را حل می کند، زیرا واقعیت این است که اگر پس از آن برخی از بازیگران، چه در داخل اسرائیل و چه در داخل ایالات متحده و یا فلسطینی ها بخواهند به درگیری ادامه دهند، این تضاد ویژگی های دیگر خواهد بود.

راه های حل تعارض چیست؟

دو راه حل وجود دارد: بخش های دموکراتیک اسرائیل و تشکیلات خودگردان ملی فلسطین از کنفرانسی بین المللی استقبال می کنند که مشکل را یک بار برای همیشه با تحکیم کشور مستقل و غیراشغال شده فلسطین آزاد با پایتختی بیت المقدس شرقی و با جبران خسارت متمادی حل کند. نه تنها اسرائیل بلکه مصر و اردن را نیز متحمل شده است. من این موضع را پذیرفته ام و به نظرم امکان پذیرتر است.

راه حل دومی وجود دارد که درک آن بسیار دشوار است، شاید تا ۲۰۰ سال آینده تشکیل یک کشور چند فرهنگی و چند قومیتی است که در آن هویت ها، مذاهب، سنت ها و زبان نباید مشکل ساز باشد و مشکل ایجاد کند. همه کشور ها از جمله ارجنتاین چند قومیتی است، به سبک چندگانگی که در بولیوی حاکم است و قانون اساسی جدید با نام

جمهوری چند ملیتی بولیوی می تواند باشد، ولی من فکر نمی کنم که در حال حاضر پس از این همه دلشکستگی و این همه نفرت انباشته شده در طول بیست سال امکان پذیر باشد.

Source: <https://carasycaretas.org.ar/2023/11/13/estados-unidos-es-el-gran-responsable-de-esta-crisis-porque-empodero-a-los-sectores-mas-fascistas-de-israel/>

Rebelion 15.11.2023